

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 7Cb/72/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6318202510
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alica Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2019:6318202510.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, sudkyňou JUDr. Alicou Gavalcovou, v právnej veci žalobcu Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Panónska cesta 2, 851 04 Bratislava, IČO: 35 937 874 proti žalovanému STK BREZNO, s.r.o., so sídlom Cesta osloboditeľov 2826/10B, 977 01 Brezno, IČO: 36 004 383, zast. JUDr. Evou Krchňavou, advokátkou, so sídlom Rudlovska cesta 47, Banská Bystrica, za účasti intervenienta Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, IČO: 00 151 700 v konaní o zaplatenie 15 395,48 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Súd žalobný návrh **z a m i e t a** .

II. Súd **p r i z n á v a** žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Návrhom zo dňa 18.10.2018 domáhal sa žalobca voči žalovanému zaplatenia sumy 15 395,48 Eur s príslušenstvom, a to z dôvodu náhrady nákladov, ktoré žalobca vynaložil ako zdravotná poisťovňa na úhradu zdravotnej starostlivosti jej poistenca S. W., ktorý utrpel viacpočetné vážne zranenia pri dopravnej nehode, ktorá sa stala dňa 10.4.2013, a ktorú zavinil, a teda aj vznik nároku žalobcu na úhradu nákladov vynaložených na liečenie poistenca žalobcu, zamestnanec žalovaného W. C.. W. C., ktorý ako zamestnanec žalovaného - technik v prevádzkových priestoroch žalovaného vykonával technickú kontrolu špeciálneho motorového vozidla (sanitky) značky Škoda TAZ, ev. číslo D. XXX.D., rok výroby 1974, a v dôsledku nedostatočnej pozornosti vozidlo nesprávne vyhodnotil ako spôsobilé na premávku na pozemných komunikáciách s ľahkými chybami, pričom práve v dôsledku tejto jeho činnosti následne došlo k dopravnej nehode, pri ktorej utrpel poškodenie zdravia poistenc žalobcu S. W.. S. W. viedol predmetné motorové vozidlo ako zamestnanec spoločnosti Nemocnica s poliklinikou Brezno, n.o. (ďalej len Nemocnica), ktorej motorové vozidlo patrí, a ktorého je Nemocnica aj prevádzkovateľom. Žalobca si uplatnil nárok voči žalovanému v zmysle ust. § 420 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, a tiež podľa ust. § 9 ods. 7 písm. c) Zákona č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení Zákona č. 95/2002 Z.z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení Zákona č. 718/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého má žalobca právo uplatniť svoj nárok na úhradu nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca žalobcu došlo jej zavinením protiprávnym konaním.

2. Žalobca priložil k žalobnému návrhu Vyčíslenie nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť pri poškodení zdravia zavineneho treťou osobou (č.l. 5 súdneho spisu), z ktorého prehľadu vyplýva, že v čase od 3.6.2013 do 7.7.2014 uhradil žalobca jednotlivým poskytovateľom zdravotnej starostlivosti celkom sumu 15 395,48 Eur, a to ako náklady na liečenie poškodenia zdravia v dôsledku úrazu, ktoré utrpel S. W., ktorý je poistencom Všeobecnej zdravotnej poisťovne. Ďalej priložil žalobca Výzvu na úhradu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť zo dňa 16.8.2017 adresovanú

žalobcovi, v ktorej požiadal, aby mu uhradil v stanovenej lehote sumu 15 397,18 Eur, a tiež Predžalobnú výzvu zo dňa 9.3.2018, v ktorej rovnako žalobca žiadal žalovaného o úhradu liečebných nákladov, ktoré vynaložil na liečenie svojho poistenca v sume 15 395,48 Eur. Ďalej predložil Rozsudok Okresného súdu Brezno 1T 57/2015, ktorý nadobudol právoplatnosť 18.4.2017, na základe ktorého bol uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Trestného zákona zamestnanec žalovaného W. C., ktorý vykonával v prevádzke žalovaného v D. v Stanici technickej kontroly činnosť technika.

3. Súd zaslal žalobný návrh spolu s prílohami žalovanému na vyjadrenie. Žalovaný sa k návrhu žalobcu vyjadril svojím podaním zo dňa 21.2.2019 (č.l. 108), kde predovšetkým voči uplatnenému nároku žalobcu vzniesol námietku premlčania. Uviedol, že začiatok plynutia 2-ročnej premlčacej lehoty by sa mal viazať na čas, kedy boli vypracované v trestnom konaní znalecké posudky, na deň 24.2.2016, kedy bol vynesený rozsudok Okresného súdu Brezno 1T 57/2015. Svoju námietku premlčania žalovaný odôvodnil jednak tým, že žalobca neuviedol kedy, podľa názoru žalobcu, vznikol jeho regresný nárok voči žalovanému, keď si uplatnil tento nárok aj podľa Občianskeho zákonníka, aj podľa Zákona č. 580/2004 Z.z. Pokiaľ by si uplatnil tento nárok podľa Zákona č. 580/2004 Z.z., potom 2-ročná premlčacia lehota začala plynúť najneskoršie dňa 24.2.2016, keď bol vynesený rozsudok Okresného súdu Brezno 1T 57/2015, resp. by sa mal začiatok plynutia 2-ročnej premlčacej lehoty podľa Zákona č. 580/2004 Z.z. začať počítať dňom, kedy boli vypracované znalecké posudky pre účely trestného konania. Žalovaný potom následne rozviedol svoju námietku a uviedol, že nárok žalobcu posudzuje podľa špeciálnej právnej úpravy a nemožno ho posudzovať podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, teda § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka o náhrade škody. Podľa názoru žalovaného ide o nárok, ktorý je upravený v Zákone č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení, na ktorý sa odvoláva žalobca v žalobnom návrhu, ale tento zákon do 31.12.2016 regresný nárok poisťovne voči tretím osobám neupravoval. Nárok tak, ako si ho uplatnil žalobca, je upravený v Zákone č. 580/2004 Z.z. v § 9 ods. 7 písm. c) až od 1.1.2017, a keďže ide o špeciálnu úpravu, nemožno tento nárok posudzovať podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale podľa platnej právnej úpravy, ktorá platila do 31.12.2016, a to bol Zákon č. 577/2004 Z.z. o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti. Úprava regresného nároku v ustanovení Zákona č. 577/2004 Z.z. ale neobsahovala osobitné ustanovenie o premlčaní nárokov zdravotnej poisťovne, a táto úprava je obsiahnutá len v Zákone č. 580/2004 Z.z., ale len od 1.1.2017. Úprava v Zákone č. 577/2004 Z.z. upravuje len nárok na úhradu za zdravotnú starostlivosť, ktorú nezaplatil poisťovní poistenec podľa ods. 2, a to náhradu nákladov vzniknutých podľa ods. 3, ktoré neuhradila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa ods. 4. Teda úprava premlčania uvedená v § 21 ods. 5 Zákona č. 580/2004 Z.z., ktorá stanovuje dĺžku a začiatok plynutia lehoty pre uplatnenie regresného nároku poisťovne v § 9 ods. 7 písm. c) Zákona č. 580/2004 Z.z. je platná len od 1.1.2017, a keďže úprava, ktorá bola platná v čase vzniku regresného nároku, teda potom, ako poisťovňa uhradila náklady liečebnej starostlivosti jednotlivým poskytovateľom liečebnej starostlivosti, teda Zákon č. 577/2004 Z.z. neupravoval začiatok plynutia a dĺžku premlčacej doby pre uplatnenie tohto nároku, nie je možné posudzovať premlčanie prípadného regresného nároku žalobcu podľa Zákona č. 577/2004 Z.z. Keďže lehotu premlčania Zákon č. 577/2004 Z.z. neupravoval, je potom možné premlčanie posúdiť len podľa všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, a to podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka je premlčacia doba 3-ročná, preto je žalovaný toho názoru, že regresný nárok žalobcu, ktorý mal vzniknúť voči žalovanému si mohol uplatniť nasledujúci deň potom, ako náklady zdravotnej starostlivosti uhradil poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, teda od tohto dňa začala plynúť premlčacia 3-ročná lehota, preto je nárok žalobcu, podľa názoru žalovaného, premlčaný.

4. Žalovaný zotrval na premlčacej námietke aj vo svojom opätovnom vyjadrení súdu, a nestotožnil sa ani s názorom žalobcu v prípade aplikácie us. § 21 ods. 5 Zákona č. 580/2004 Z.z. vo veci začatia plynutia 2-ročnej subjektívnej lehoty od právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Brezno 1T 57/2015. Hoci žalobca tvrdí, že subjektívna 2-ročná premlčacia doba začala plynúť až dňom 19.4.2017, kedy nadobudol právoplatnosť trestný rozsudok, ktorým bol W. C. ako zamestnanec žalovaného uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví, pričom poukazuje na princíp prezumpcie neviny, nesúhlasí žalovaný s takýmto názorom žalobcu, pretože podľa neho dozvedením sa kto poškodenia zdravia spôsobil neznamená len právoplatné rozhodnutie súdu. Žalobcovi už dávno predtým, ako súd právoplatne rozhodol v trestnej veci, musela byť známa skutočnosť, a to už z podkladov v prípravnom konaní, keď na základe znaleckých posudkov znalca Ing. Žofaja, ktorý pre účely trestného konania vypracoval Znalecký posudok č. 26/2014 zo dňa 25.9.2013, na otázku priebehu dopravnej nehody zo dňa 10.4.2013 a Znalecký posudok č. 39/2013 zo dňa 28.12.2013 na posúdenie korózie ramena prednej nápravy sanitky. Podľa

názoru žalovaného pre preukázanie regresného nároku nie je potrebné preukázanie trestno-právnej zodpovednosti tretej osoby, ale len zavinené konanie, pokiaľ sa vychádza z úpravy Zákona č. 580/2004 Z.z.

5. Súd nariadil vo veci pojednávanie, predvolal účastníkov, vypočul právnych zástupcov a vypočul navrhovanú svedkyňu K. N. I., ktorá je revíznou lekárkou u žalobcu, ktorá sa mala vyjadriť k rozsahu poskytnutej zdravotnej starostlivosti poisťencovi S. W., a zároveň k príčinnej súvislosti poskytnutej zdravotnej starostlivosti poisťencovi S. W. s konaním zamestnanca žalovaného, ktorý bol uznaný vinným z trestného činu ublíženia na zdraví podľa rozsudku Okresného súdu Brezno 1T 57/2015. V priebehu pojednávania právna zástupkyňa žalovaného, aj poverená zamestnankyňa žalobcu trvali na svojich námietkach, teda žalobca tvrdil, že jeho nárok je opodstatnený a svoj nárok opieral o ust. § 9 ods. 7 písm. c) Zákona č. 580/2004 Z.z. s tým, že podľa jeho názoru nárok nie je premlčaný, pretože o tomto nároku, že mu teda vznikol, a kto je za tento nárok zodpovedný, sa dozvedel až z právoplatného rozsudku Okresného súdu Brezno. Podľa jeho názoru premlčacia lehota začala plynúť nasledujúcim dňom po nadobudnutí právoplatnosti tohto trestného rozsudku, teda nárok žalobcu bol uplatnený včas a nie je premlčaný. K námietkam žalovaného, že ide o nárok vzniknutý do 31.12.2016, keď neplatilo ust. § 9 ods. 7 písm. c) Zákona č. 580/2004 Z.z., podľa ktorého si žalobca nárok uplatnil, sa poverená zamestnankyňa žalobcu nevyjadřila.

6. Žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne trval na tom, že nárok žalobcu je premlčaný. Podľa názoru žalovaného, nárok žalobcu, ktorý si uplatnil v tomto konaní, je možné posúdiť len podľa ustanovení Zákona č. 577/2004 Z.z., pretože tento síce upravoval regresné nároky poisťovne, ale neupravoval premlčanie a dĺžku premlčacej doby. Zákon č. 577/2004 Z.z. platil v čase vzniku regresného nároku žalobcu voči žalovanému, pretože tento nárok vznikol nasledujúci deň potom, ako žalobca uhradil poskytovateľom zdravotnej starostlivosti liečebné náklady za svojho poistenca, a to postupne od roku 2013 do 7.7.2014. Zákon č. 577/2004 Z.z. neupravoval dĺžku a začatie plynutia premlčacej lehoty, preto je nutné aplikovať v tomto prípade na premlčaciu lehotu a začatie plynutia premlčacej lehoty ustanovenia Občianskeho zákonníka, v ktorom je zakotvená všeobecná premlčacia lehota pre všetky práva, a je 3-ročná.

7. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je 3-ročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

8. Súd sa stotožnil s argumentáciou žalovaného a akceptoval vznesenú námietku premlčania tak, ako túto námietku vzniesol žalovaný, teda aj súd je toho názoru, že regresný nárok, ktorý si uplatnil žalobca v konaní je možné posúdiť len podľa ustanovení Zákona č. 577/2004 Z.z., a keďže tento zákon nemal úpravu o dĺžke premlčacej doby a možnosti uplatnenia regresného nároku voči tretím osobám v určenej lehote, teda neupravoval začiatok a dĺžku premlčacej lehoty, potom je možné námietku premlčania hodnotiť len podľa ustanovení Občianskeho zákonníka, ktorý určuje základnú všeobecnú premlčaciu lehotu, ktorá sa uplatňuje pri všetkých nárokoch, kde zákon túto lehotu neupravuje. Keďže ju Zákon č. 577/2004 Z.z. neupravoval, potom je možné ju posúdiť iba podľa Občianskeho zákonníka, a to podľa ust. § 101 Občianskeho zákonníka.

9. Nárok žalobcu, ktorý uhradil náklady zdravotnej starostlivosti za svojho poistenca, vznikol voči žalovanému nasledujúci deň po úhrade zdravotnej starostlivosti poskytovateľom zdravotnej starostlivosti. Z dôkazov, ktoré predložil žalobca úhrada zdravotnej starostlivosti žalobcom pre poskytovateľa zdravotnej starostlivosti bola vykonaná od 3.6.2013 do 7.7.2014, teda postupne od 3.6.2013 až do 7.7.2014 podľa jednotlivých plnení, ktoré uhradil žalobca poskytovateľovi zdravotnej starostlivosti v celkovej výške 15 632,- Eur. Tieto nároky sa postupne premlčovali, tzn. keď si žalobca uplatnil nárok voči žalovanému na súde 18.10.2018, nárok, ktorý si mohol uplatniť posledný, t.j. za plnenie, ktoré poskytol dňa 7.7.2014, si mohol uplatniť do 8.7.2017. Žalobca si uplatnil nárok až 18.10.2018, preto je tento nárok premlčaný.

10. Podľa § 42 ods. 4 písm. a) Zákona č. 577/2004 Z.z. účinnom do 31.12.2016 zdravotná poisťovňa má právo uplatniť voči poisťencovi nárok na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť, ak sa mu poskytla preukázateľne v dôsledku porušenia liečebného režimu alebo v dôsledku užitia alkoholu alebo

inej návykovej látky, alebo voči tretej osobe, ak k úrazu alebo inému poškodeniu zdravia u poistenca došlo jej zavineným protiprávnym konaním.

11. Argumentáciu žalobcu, že jeho nárok je daný podľa Zákona č. 580/2004 Z.z., a to ust. § 9 ods. 7 písm. c), súd neakceptoval. Ustanovenie § 9 ods. 7 písm. c) Zákona č. 580/2004 Z.z. je účinné len od 1.1.2017. Znenie § 9 ods. 7 Zákona č. 580/2004 Z.z. do 31.12.2016, a to:

"Zdravotná poisťovňa má právo uplatniť svoj nárok na úhradu:

a) za zdravotnú starostlivosť, ktorú jej nezaplatil poistenec podľa ods. 2

b) nákladov vzniknutých podľa ods. 3, ktoré neuhradila fyzická osoba alebo právnická osoba podľa ods. 2",

neupravovalo regresný nárok poisťovne voči tretím osobám, preto ho súd na daný prípad neaplikoval.

12. Keďže žalovaný, podľa názoru súdu, úspešne uplatnil námietku premlčania, teda úspešne sa ubránil uplatnenému regresnému nároku žalobcu, súd neposudzoval ďalšie námietky žalovaného voči uplatnenému nároku žalobcu a návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

13. Žalovaný bol v spore úspešný, súd mu preto priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody sú uvedené v § 365 ods. 1 CSP.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie má oprávnený právo podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).